

הָיוֹת רְבִיעָא עֲלֵייהוּ, עַד דְּנִפְקוּ לְתַרְבוּת רָעָה וְהוּא מֵאחַר
שְׁכֵאשֶׁר חֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְהִקְב"ה רִצָּה לִיִּסְרֵם עַל כֵּךְ, זֶה אִם יִשְׂרָאֵל הִשְׁכִּינָה רִבְעָה עֲלֵיהֶם
בְּכַדִּי לְשׁוּמְרָם, וְהוּא עַד שִׁישְׂרָאֵל יֵצְאוּ לְכָלִּל תְּרַבּוּת רָעָה בְּלֹא לְשׁוֹב בְּתֻשׁוֹבָה. קִדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא מַה עֲבִיד וְאִזּוּ מַה עֲשֵׂה הִקְב"ה. תְּרִידָה בְּנֵי מַלְכָּא
וּמְטְרוֹנִיתָא. וְאִיהוּ אוֹמֵי, דִּלָּא יְהִדֵּר לְאַתְרֵיהּ, עַד
דְּמְטְרוֹנִיתָא אֶתְהִדֵּרֶת לְאַתְרָהּ. הוּא גִירֵשׁ לְגָלוּת אֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
יִשְׂרָאֵל יַחַד עִם הַמַּלְכָּה אִמָּם הִשְׁכִּינָה, וְהוּא נִשְׁבַּע שֶׁהוּא לֹא יַחְזוֹר לְמִקְוֵמוֹ עַד שֶׁהַמַּלְכָּה
הִשְׁכִּינָה תַּחְזוֹר לְמִקְוֵמָהּ, וּמִשּׁוּם כֵּךְ ז"א גּוֹלָה עִם הִשְׁכִּינָה [שְׂצֵא] בְּכַדִּי לְשׁוּמְרָהּ מִהַחֲצִיצוֹנִים,
בְּסוּד 'כְּצִיפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנָּה כֵּן אִישׁ נִוְדַד מִמִּקְוֵמוֹ', וְהוּא סוּד לֹא אֲבוּא בִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה
עַד שִׁיבּוּא בִירוּשָׁלַיִם שֶׁל מִטָּה. וּמֵאַן דְּהִדֵּר בְּתֻשׁוֹבָה, וְגִמִּיל חֶסֶד
בְּשִׁכְנִיתָא, וּבְכָל אוֹרֵייתָא וּבְפִקּוּדֵי דִּילָהּ, וְלֹא אִיהִי
(אִיהוּ) אֶלָּא לְמַפְרָק שְׁכִינִיתָא וּמִשּׁוּם כֵּךְ מִי שַׁחֲזוֹר בְּתֻשׁוֹבָה בְּסוּד תֻּשׁוֹבָה ה'
דְּמַלְכוּת, הוּא גּוֹמֵל חֶסֶד עִם הִשְׁכִּינָה, וְהוּא כֹּאשֶׁר הוּא גַם עוֹסֵק בְּתוֹרָה וּבִמְצוּת לִשְׁמ-ה'
דְּמַלְכוּת בְּכַדִּי לִיַּחְדָּה עִם ז"א בַּעֲלָהּ, וּבִזָּה אֵין כּוּוֹנְתּוֹ אֶלָּא רַק לְגֹאֹל אֶת הִשְׁכִּינָה, דָּא
עֲבִיד חֶסֶד עִם קִוְּנוֹ, וּכְאִילוּ פָּרִיק לִיהּ וּלְשִׁכְנִיתָהּ

אור הרשב"י

שיבוא בירושלים של מטה שהם סוד בינה
ומלכות שנשלחו מייחוד אבא וז"א (עיין זהר
פנחס סוף דף רט"ז ע"א).

[שְׂצֵא] דהיינו שז"א גולה מעצמו בכדי לשמור
את המלכות מהחיצונים, ואינו משולח לגלות
כבינה ומלכות שבהם סוד 'שלח תשלח'
שהוא סוד לא אבוא בירושלים של מעלה עד

הלימוד היומני

לע"נ חכם עזרא שעיו בן מוזל זצ"ל

וְלִבְנוֹי

וזה אותו האיש הכשר הוא העושה חסד עם קונו, ולכן מעלה עליו הכתוב כאילו

הוא פודה את השכינה ואת בניה ישראל מהגלות.

משה רבינו בן של המלך והמלכה זו"ן

אָמַר אֵלָיו וְכָל רָאשֵׁי מְתִיבְתָּאן, רַעֲיָא מְהִימָנָא,
אַנְתָּ הוּא הָאִי בֶר נֶשׁ, אַנְתָּ הוּא בֶר מִן מַלְכָּא
וּמְטְרוֹנִיתָא, דְּאַשְׁתְּדִלוּתָא דִּילָךְ לְגַבִּי קֳדָשָׁא בְּרִיד

הוא ואז אליהו הנביא זכור לטוב אמר לכל ראשי הישיבה, אתה הרע"מ הוא אותו אדם

הראוי לכך מאחר שאתה בן של המלך והמלכה זו"ן, שכל השתדלותך בעסק התורה

והמצוות הוא בכדי לגאולם, כי אתה גואל ראשון וגואל אחרון בסוד מ'ה ש'היה ה'וא שיהיה

ר"ת משה, לֹא כִמָּאן דְּעֵבִיד חֶסֶד עִם קוֹנוֹ, אֶלָּא כְּבָרָא

דְּמַחֲוִיב לְשׁוּיָיָה גְרָמִיָּה וְתוֹקֶפִיָּה לְמַפְרָק אֲבָא

וְאִימָא, וּמָסַר גְרָמִיָּה לְמִיתָה עֲלֵיהּ וְאִין בַּחֲנִיתָךְ רַק כְּמִי שְׁעוּשָׁה

חסד עם קונו, שהוא מבחינת בי"ע, אלא בחינתך הוא שאתה מחויב לחזק את עצמך וכוךך

בכדי לגאול את אביך ואמך זו"ן, מאחר שאתה מבחינת האצילות ולכן אתה חייב למסור

עצמך למיתה עליהם. דְּמָאן דְּלֹא אִידּוּ בְרָא דְּמַלְכָּא, וְעֵבִיד

טִיבוֹ עִם מַלְכָּא וְעִם מְטְרוֹנִיתָא, וְדָאִי הָאִי אֶתְחָשִׁיב

דְּעֵבִיד חֶסֶד עִם קוֹנוֹ אמנם גם מי שאינו בבחינת בן המלך ז"א דאצילות אלא

הוא מבחינת בי"ע, אם הוא עושה חסד עם המלך והמלכה זו"ן וכנ"ל, בוודאי הוא נחשב

שהוא עושה חסד עם קונו.

הלימוד  היומני

לע"נ חכם עזרא שעיז בן מוזל זצ"ל

רעיא מהימנא משתטח בתפילה לפני קוב"ה

קָם רַעְיָא מְהִימְנָא, וְאַשְׁתַּטַּח קַמִּי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבִכָּה, וְאָמַר בֵּן יֵהֵא רַעְיָא דִּילֵיהּ, דִּיחֲשִׁיב לִי כְּבֹר

ואז קם הרע"מ, והשתטח בתפילה לפני הקב"ה והוא בכה ואמר, בן יהי רצונו של הקב"ה שהוא יחשיבני לבן מבחינת אצילות, דְּעוֹבְדִין דִּילִי לְגַבִּי קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהּ יְהוֹן לְגַבִּיהּ כְּבָרָא דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּהוֹן בְּתֵר אָבוּי וְאַמִּיהּ, דְּרָחִים לוֹן יִתִּיר מִנְרִמִּיהּ וְנִפְשִׁיהּ רוּחִיהּ וְנִשְׁמָתִיהּ וּבִזָּה כָל מַעֲשֵׂי כִלְפֵי הַקֶּבֱ"ה וְהַשְׁכִּינָה יֵהִיו לְגַבִּיו כִּבֵּן הַמַּחֲוִיב לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לֵאבִיו וְאִמּוֹ, וְהוּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָם יוֹתֵר מִעֲצָמוֹ נִפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְכָל מָה דְּהָוָה לִי הָוָה חָשִׁיב לוֹן לְאִין, (דף דפ"א ע"ב) לְמַעַבְדַּ בְּהוֹן רַעְיָתִיהּ דְּאַבָּא וְאַמָּא, וְלְמַפְרָק לוֹן בְּהוֹן וְכָל מָה שִׁישׁ לוֹ הוּא מַחֲשִׁיבָם לֵאִין בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת אֶת רַצוֹן אֲבִיו וְאִמּוֹ, וּלְפָדוֹתָם מִהַגְלוֹת. וְאֵתָּה עַל גַּב דִּידְעָנָא דְּכָלָא בְּרִשׁוּתִּיהּ, רַחֲמָנָא לְבָא בְּעִי וְהִגַּם שִׁיּוּדַע

אני שהכל ברשותו של הקב"ה והכל הוא מכוחו ואם כן אין לי מה לתת לו משלי כלל, מכל מקום הקב"ה הרחמן רוצה את לבו של האדם שהוא יהיה מוכן למסור עצמו בשלמות אליו יתברך. בְּהִיּוֹא וּמָנָא אַתָּא קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְנָשִׁיק לִי, וְאָמַר, רַעְיָא מְהִימְנָא, וְדַאי אַנְתָּ הוּא בְּרָא דִּילִי, וְדִשְׂכִּינְתָּא. רַבָּנָן וּמִלְּאֲכִין נִשְׁקוּ בֵּר וּבִאוּתוֹ הַזֶּמֶן בֹּא הַקֶּבֱ"ה ז"א וְנִשְׁקֵק אֶת הָרַע"מ, וְאִמַּר לוֹ רַע"מ, וְדַאי אַתָּה הֵבֵן שְׁלִי וְשֶׁל הַשְׁכִּינָה מַלְכָּתִי, וְלִכְּן חֲכָמִים

ומלאכים נשקו את בני. קָמוּ כָלֵהוּ וְנִשְׁקוּ לַיהוָה, וְקָבִילוּ לַיהוָה לָרֹב
וּמִלֶּכָּא עַל־יָהוּ. ואז עמדו כולם ונישקו אותו וקיבלו אותו לרב ומלך עליהם.

מצוה להכרית את זרעו של עמלק

וְהָיָה בְּהִנִּיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְגו', תִּמְחָה אֶת זֵכֶר עַמְּלִק
וְגו'. (דברים כה) פִּקּוּדָא דָּא, לְהַכְרִית זֶרְעוֹ שֶׁל

עַמְּלִק. דִּהָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹמֵי, דִּלָּא יַחְזוֹר עַל
בְּרִסְיָהּ, עַד דִּיטוֹל נִוְקָמָא מִנִּיהּ. הנה מצווה זו הוא להכרית את זרעו

של עמלק, מאחר שהקב"ה נשבע שהוא לא יחזור לכסא דמלכות עד שהוא יטול נקמה
ממנו[שצב]. פֶּתַח רַעֲיָא מְהִימָנָא וְאָמַר. וְדָאִי, בְּגִין דָּא הָווּ

אֲזִילִי בַּמִּדְבָּרָא וְעַל יַמָּא, וְלֹא יִיעֲלוֹן בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל,
עַד דִּיטוֹל נִוְקָמָא מִנִּיהּ דַּעַמְלִק. ואז פתח הרע"מ ואמר, שהנה ודאי

משום כך היו ישראל הולכים דרך המדבר ובים סוף, ולא רצה הקב"ה שייכנסו ישראל מיד
לארץ אלא עד שהוא יקח נקמה תחילה מעמלק, בסוד מלחמת ישראל בעמלק ברפידים,
ומשום כך נאמר 'ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם

אור הרשב"י

קיים בעולם לא השם שלם ולא הכסא שלם,
אבד זרעו של עמל' מן העולם, השם שלם
והכסא שלם. ומה טעמא, האויב תמו חרבות
לנצח וערים נמשות אבד זכרם המה (תהלים
ט: ז), מה כת' בתריה, וי"י לעולם ישב כונן
למשפט כסאו (שם תהלים ט' ח).

[שצב] כדאיתא בפסיקתא דרב כהנא פיסקא
ג' רב' ברכיה בש' ר' אבא בר כהנא כל זמן
שזרעו של עמלק קיים בעול' כביכול כאילו
כנף מכסה את הפנים, אבד זרעו של עמלק
מן העולם, ולא יכנף עוד מוריד והיו עיניך
רואות את מוריד (ישעיה ל: כ). ר' לוי בשם
ר' חונא בר' חנינא כל זמן שזרעו של עמלק

הלימוד היומי

לע"נ חכם עזרא שעיו בן מוזל זצ"ל